

За първи път в света:

ЧОВЕК ИЗВЪН КОРАБА В КОСМИЧЕСКОТО ПРОСТРАНСТВО

Кар. П. Борсуков

ЗЕМЯТА: — МАЛАДЕЦ, НАБРА МИ НАЙ-ХУБАВИЯ ПРОЛЕТЕН БУКЕТ!...

МОСКВА, 18. III. (ТАСС). — В 11.30 часа московско време (10.30 часа българско — Б. Р.) при полета на космическия кораб „Восход — 2“ за първи път човек излезе от кораб в космическото пространство.

При втората обиколка на кораба вторият пилот, летецът-космонавт подполковник Алексей Леонов, излезе в космическото пространство със специален скафандър със самостоятелна система за осигуряване на живота, отдалечи се от кораба на разстояние 5 метра, извърши успешно комплекс от набелязани изследвания и наблюдения и се завърна благополучно на кораба.

Излизането на Алексей Леонов в космическото пространство, неговата работа извън кораба и завръщането му на борда бяха предавани с помощта на бордовата телевизионна система и наблюдавани от мрежата наблюдателни пунктове на Земята.

Самочувствието на Леонов при излизането му от кораба и след завръщането му на борда беше добро. Командирът на кораба Беляев също се чувствуваше добре.

При по-нататъшния полет на кораба „Восход — 2“ ще се извършат: изпробване на системите на космическия кораб; медикобиологични изследвания в условията на космически полет и други научни изследвания. (БТА)

ПРИЗЕМЯВАНЕТО НА „ВОСХОД-2“

МОСКВА, 19 март (ТАСС). — Полковник Беляев и подполковник Леонов в 12.02 часа московско време (9.02 ч. по Гринвич), се приземиха благополучно с кораба „Восход-2“ в района на град Перм (западно от Урал).

При казането командирът на кораба използва системата за ръчно управление.

Командирът на кораба Павел Беляев и вторият пилот Алексей Леонов се чувствуват добре.

Програмата за научни изследвания е изпълнена изцяло. Успешно бе извършен сложен научно-технически експеримент, който открива нов етап в овладяването на Космоса от човека: космонавт в специален скафандър с автономна система за осигуряване на жизнените функции излезе в космическото пространство. (БТА)

СЛАВА ВАМ, СЪВЕТСКИ ТВОРЦИ!

ПЪРВИ ИЗКУСТВЕН СПЪТНИК на Земята, първи полет на човек в Космоса, първи групов полет на космически кораби, първа жена-космонавтка, първи космически екипаж — и ето на 18 март светът остава изумен от новото огромно постижение на съветската наука и техника: отделяне на човек от космическия кораб в космическото пространство.

„Восход — 2“ вчера по обед се приземи успешно. Семейството на съветските космонавти се увеличи на 11 члена. Третия резултатите от полета в Космоса ще се преценяват. Но учудването от замаяващото постижение на Съветския съюз продължава да владее сърцата и умовете на човечеството.

Направена е нова голяма крачка в овладяването на космическото пространство. Човекът придоби възможност да се разхожда „пеш“ из него със скорост 28 000 километра в час. Скоро той ще започне строн в това пространство междупланетни станции и ще си

проправи път към Луната, към Венера и Марс, към безбрежната шир на Вселената. И първи ще стори това съветски човек, раяк-сал през Октомври 1917 година оковите на робството, получил свободата да се учи и да твори, да гради своето и на цялото човечество.

Новата победа на съветската наука и техника е победа на социалистическия строй, на народния гений. Тя е победа на цялото наше социалистическо семейство.

Тази победа е достоен мирен отговор на зверските нападения на американските бандити над Северен Виетнам. Тя в същото време е и сериозно напомняне за мощта на Съветския съюз.

„Слава Вам, съветски творци! В името на мира и на човешкото щастие създавайте все нови и нови чудеса!“ — такова е навсякъде пожеланието на трудещите се към съветските хора.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРИАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год XXI бр. 34 (2101)

Велико Търново, събота, 20 март 1965 г.

Цена 2 стотинки

ЧОВЕК ИЗЛИЗА В КОСМОСА

МОСКВА, 19 март (ТАСС). — Не поставяме никакви рекордни цели пред екипажа. Главното за него е да прояви разумен риск и да получи нужните резултати“ — така главният конструктор на космически кораби определи задачите, поставени пред Павел Беляев и Алексей Леонов.

Както моряците, отправяйки се със своите кораби за далечно океанско плаване, трябва да могат да плават, да се държат върху водата, така и космонавтите трябва да притежават твърди навики за свободно плаване в звездния океан. Ако трябва нещо да се поправи от външната страна на кораба, например да се направи заварка, корабът трябва да се напусне. Ученият даде и друг пример. Един кораб се приближава до друг, за да му окаже помощ. Може да се приближи и нищо да не сторим, ако не си се научил да излизаш от кораба.

Всичко възможно беше подготвено за успеха на този експеримент — излизането на Алексей Леонов от кораба „Восход — 2“ в Космоса. Космонавтите получиха сигурни скафандри (сега в белоснежен цвят), които създават удобство, добри хигиенни условия и позволяват свободно движение. За космонавта, който излиза в Космоса, не са страшни никакви усложнения — той е предпазен от външни въздействия и защитен от космически вакуум. Космонавтът излиза, като се придържа за здраво въже, издържащо всякаква тежест.

Според главния конструктор, полетът на „Восход-2“ открива нови възможности, например за сменяване на екипажите на орбитални станции, за осигуряване със запасна апаратура и с продоволствие. В полета на „Восход — 2“ има голям елемент на първо откритие. (БТА)

Пролетна радост

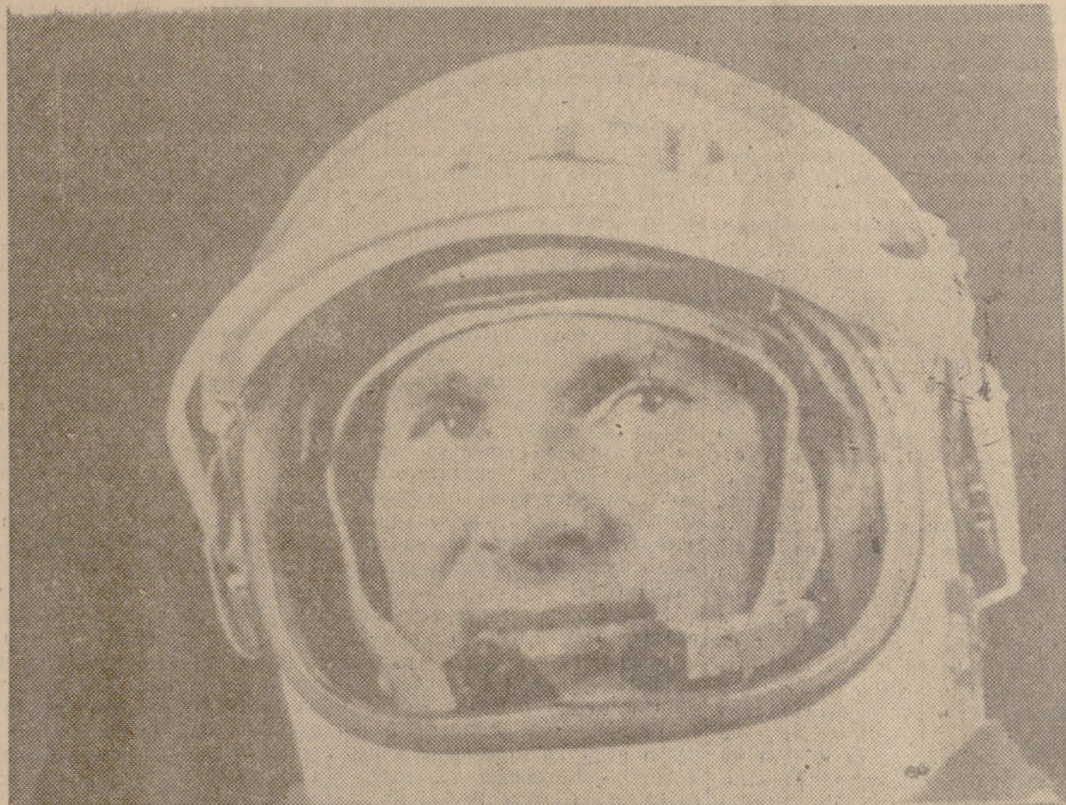
18 март 1965 година! Този пролетен ден класната стая е море от вълнуваща човешка радост и възторг! Тя блести в очите и звъни в гласовете. „Има защо. Един съветски човек вървя в Космоса! Това не е фантастика. Това е подвигът на съветския космонавт Алексей Леонов, който направи първото излизане на човек със скафандър в Космоса.

Съветската наука и техника, съветските хора доказаха още веднъж, че светът се преобразува с делата на освободения труд, от обществото с нов морал, от новия човек. Доказаха, че комунистите са творци на епохата.

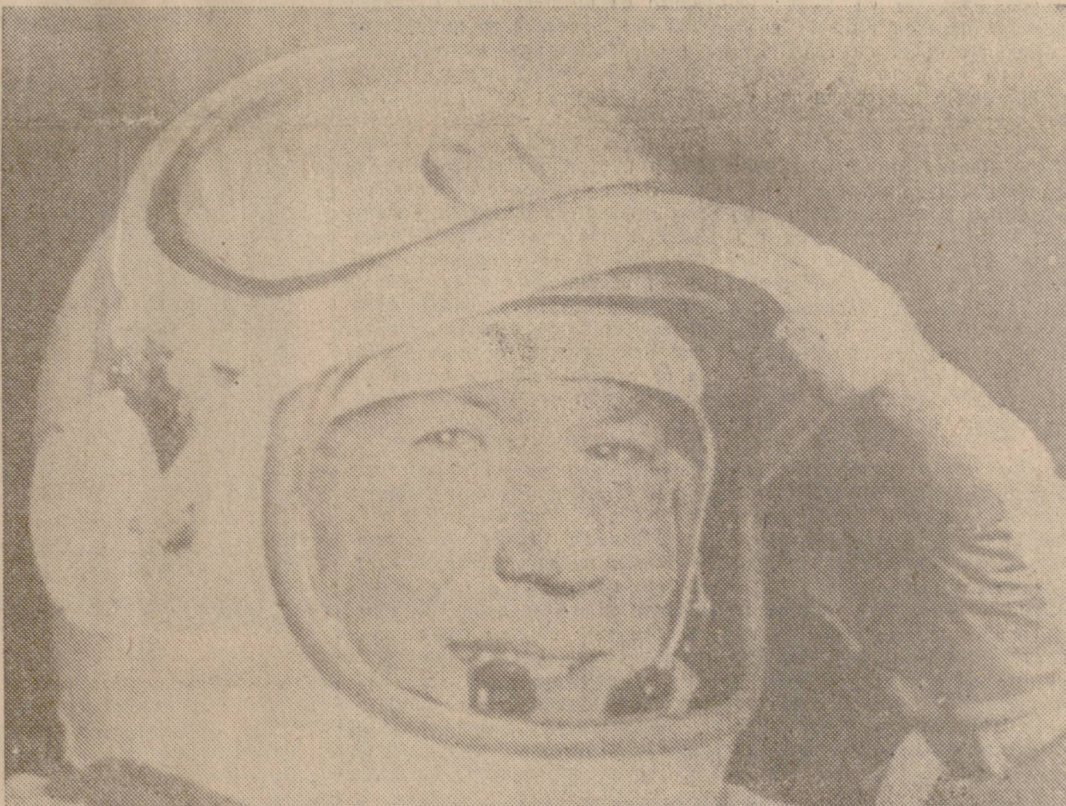
Този пролетен, хубав ден, вълнуващата човешка радост дълго заливаше коридорите на Втората гимназия — Велико Търново.

М. ИВАНОВА

преподавателка по физика

Павел Беляев — командир на „Восход — 2“

Летецът-космонавт Алексей Леонов

ПАВЕЛ БЕЛЯЕВ — КОМАНДИР НА „ВОСХОД-2“

МОСКВА, 18 март (ТАСС). — Двадесет години от живота на командир на космическия кораб „Восход-2“ Павел Беляев са свързани с небесното пространство. Той постъпва в училището за летци през Втората световна война и в 1945 година го завършва. Две години преди това 18-годишният младеж влиза доброволно в редовете на Съветската армия. Въз войната в Далечния изток Павел Беляев участва вече като летец-изстребител. Тогава командирът му докладвал за Беляев: „При първия боев полет се държа достойно, задачите изпълни добре“.

В 1959 година на Беляев бе дадено звание „Военен летец втори клас“. Като един от най-добрите командири-летци той бива изпратен във Военновъздушната академия, която завърши преди 6 години. Сега Павел Беляев заложно се готви в същата академия за преподавател.

Павел Беляев е роден на 26 юни 1925 година в село Челичево, Вологодска област (северно от Москва). Биографията му е обикновена: учител в училище, след това работил в завод като стругар, а след известно време станал контролор. След постъпването си в Съветската армия той помогнал да бъде изпратен в училище за летци.

За добра служба в армията Беляев е награден с орден „Червена звезда“ и 7 медала.

Командирът на „Восход-2“ успешно завършил специалните тренировки и изучил до съвършенство материалната част на космическия кораб. Беляев е добър парашутист.

ЛЕТЕЦЪТ-КОСМОНАВТ АЛЕКСЕЙ ЛЕОНОВ

МОСКВА, 18 март (ТАСС). — 30-годишният космонавт Алексей Леонов беше готов за полет в Космоса още през 1961 година, когато излезе първият космонавт Юрий Гагарин. Но, както казват русите, „всичко с времето си“. Сега това време дойде.

Подполковник Леонов постъпва в Чугуевското самолетно училище в Украйна през 1953 година. Той служи в различни части на военновъздушните сили. Сега летецът работи във Военновъздушната инженерна академия „Жуковски“.

Алексей Леонов отлично изучава конструкцията на космическия кораб и безупречно е подготвен за изпълнение на сложни задачи при полет.

За добросъвестна служба в армията подполковник Леонов е награден с ордена „Червена звезда“ и с два медала. В отряда на космонавтите той е избран за заместник-секретар на партийната организация.

Въпреки земните „претоварвания“ той не се отказва от отгледаното си увлечение — рисуването — и с удоволствие работи като художник във вестник „Нептун“, който космонавтите издават в своето звездно градче. В къщи неговата майка старателно пази училищните етюди на космонавта и копията, направени от него по основа време от картини на Айвазовски и Шишкин.

Както и космонавта Титов, Алексей Леонов е роден в Алтайския край (Сибир). Възпитавал се е в голямо и задушно семейство. Сега 73-годишният баща на космонавта — пенсионерът Архип Леонов живее заедно със 70-годишната си съпруга Евдокия, с нея, колко деца и внуци в Калининград (западните части на Руската федерация).

Съпругата на космонавта се казва Светлана. Имат 4-годишна дъщеря — Виктория. (БТА)

ДОЛУ РЪЦЕТЕ ОТ ВИЕТНАМ!

Снощният митинг във Велико Търново

Хиляди трудещи се и учащи се стеноха снощи на площад „Девети септември“ във Велико Търново на организирания от Градския комитет на Партията, Градския комитет на Отечествения фронт, Градския общински народен съвет, Градския комитет на ДКМС и Окръжния и Градския комитети за защита на мира общоградски митинг по случай 15-годишнината от започване борбата на народа на Южен Виетнам за национална независимост и агресиите действия на американския империализъм срещу Демократична република Виетнам.

Слово за националния деч на борбата на целия виетнамски народ срещу американските агресори — 19 март — произнесе

Димитър Петров, първи секретар на Градския комитет на Партията. Американските империалисти дълбоко грешат, ако се надяват, че ще могат да разширят огъня на войната и на територията на Демократична република Виетнам. — заяви той. — Там те ще срещнат обединената мощ на целия социалистически лагер и могъщата военна сила преди всичко на великия Съветски съюз, която е в състояние да срази всеки агресор във всяка точка на земното кълбо. Ние сме безрезервно солидарни с нашите виетнамски братя в справедливата им борба срещу агресорите и от асе сърце им пожелаваме пълна победа.

От името на търновските трудещи се слово произнесе

СТОПАНСКО ОБЕДИНЕНИЕ „БЪЛГАРСКА ЗАХАР“

СОФИЯ, 19 март (БТА). — На заседание Министерският съвет реши към Комитета на хранителната промишленост да се създаде още едно държавно стопанско обединение — „Българска захар“. То се изгражда на принципа на стопанската сметка и самонадзора и ще започне да функционира от 1 април т. г. Седалището му ще бъде в Горна

Оряховица. В това обединение ще се включат на самоиздръжка към досегашното ОДП „Българска захар“ Държавното предприятие „Малчина“ в София и филиалите му, службите на търговското предприятие „Хранспорт“, които се занимават с внос и износ на захарни изделия.

Дамаскин Радев, сенционен майстор в ДПТК „В. Мавриков“. „Във века на космически полети няма място за варваризъм“ — заяви Донка Александрова, студентка във ВПИ „Братя Кирил и Методий“. Възмущението от варварските бомбардировки над мирни села

и градове изрази пионерката Румяна Божкова.

Многохилядният митинг единодушно изпрати приветствена телеграма до Посолството на Демократична република Виетнам в София и протестна телеграма до президента на САЩ Джонсън.

Сърдечни братски поздравления

Във връзка със 17-годишнината от подписването на Договора за дружба, сътрудничество и взаимна помощ между СССР и Народна република България от различни краища на Полтавска област в окръга са получени множество поздравителни телеграми.

Между получените в Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет са и телеграмите от Миргородския районен комитет на КПУ и районния съвет на депутатите на трудещите се, от Дукатския районен комитет на КПУ и районния съвет на депутатите на трудещите се, от колхоз „Червона Украина“, Гадячки район, от колхоз „Калинин“, Полтавски район и други.

В редакцията на в. „Борба“ се получи поздравителни телеграми от колхоз „Калинин“, Полтавски район, и от Дружеството за съветско-българска дружба и Редакцията на вестник „Зоря Лохвицкого района“ в гр. Лохвица, с най-сърдечни пожелания към трудещите се в окръга за нови успехи в строителството на социализма и в по-нататъшното разширяване на братската дружба.

НАШИЯТ ОПИТ В ОТГЛЕЖДАНЕТО НА ЗАХАРНОТО ЦВЕКЛО

Животноводите от краевфермата в с. Сашево приключиха юбилейната 1964 година с преизпълнен план. Тяхната задача през настоящата година е да постигнат още по-големи успехи. Получени са вече и първите хубави резултати. За месеците януари и февруари те надолжаха 21 000 литра мляко вместо планираните 20 000. Начело сред тях, с най-високо изпълнение, е Стойка Тодорова — 6780 литра.

При животноводите е дълга партийният секретар в ТКЗС Тодор Петков. Заедно със заведващ фермата, зоотехниката Мария Стоянова, те беседват с доящите по предстоящата работа.

От всеки декар — по 5700 килограма домати

Площта на зеленчуковата градина на Михалския кооператив в Стамболово е 230 декара. Основните култури, които се отглеждат са домати и пиперзелен и червен и други зеленчуци за задоволяване нуждите на стопанството.

Стамболовските градинари имат добри успехи от ранното зеленчукопроизводство. Те се дължат на своевременната и добра подготовка на парниците. Почистването на парниковия трап се извършва още през есента, когато времето е сухо. За да се избегне силното овлажняване на парниковата почва, тя се струпва на продълговати купчини или по пътеките, които се изострят и се покриват със стари рогозки или слама.

Тортът се изважда отделно. При правилно поддържан парник, той се използва за приготвяне на парниковата почва и за подсилване на растенията. Тортът и почвата се смесват в отношение 3:1. Така, приготвена почвена смес се използва за производство на разсад и за приготвяне на торови саксии.

Подготовката на тора за зареждане на парниците започва 8-10 дена преди сеитбата, пикирането или засаждането. Купът за загряване се прави до пътя по продължение на парниците, които ще се зареждат.

Дебелината на торовия пласт в парника се определя в зависимост от културата и времето, когато парникът се зарежда.

Парниците за производство на гъст разсад и тези за отглеждане на краставици и пипер се зареждат през януари и февруари с торова пласт 50-60 см.

В средата парникът е малко по-висок, за да не се образува вдлъбнатина след улягането на тора.

В парниците, които се засяват през март или се използват за пикиране, торовият пласт е по-тънък от 30-40 см. За предотвратяване на гъбни болести торът се напръска с негасена вар на прах. Това се извършва, когато парниците са за производство на гъст разсад. Почвата се обеззаразява с меден карбонат или гормизан. За 1 кв. м са необходими 40-50 грама. Две трети от препиратата се разхвърля и напоява с парниковата почва, а останалото количество се разхвърля след сеитбата.

През време на поникването на семената, за да не се допусне изсушаване на младите растения, щом се появят кълнове, рогозките се махат, за да проникне светлина и въздух. Поникването на температурата стига на 10-15 градуса, особено при домати. Ниската температура трае 10-12 дни, докато се образува първият същински лист. Стремим се през зимните дни е максимално да се използва слънчевата светлина.

Голямо внимание се обръща и на пикировката на растенията. Колкото по навреме се извършва тя, толкова по-безбедно

лезнено се понася от растенията. А този период е най-благоприятен, когато се е появил първият същински лист в торовата саксия.

Грижите за разсадите продължават до засаждането им на полето. Звенководите и кооператорите поддържат необходимия топлинен, въздушно-газов, светлинен и хранителен режим; като редовно отиват и завиват парниците, проветряват, чрез повдигане и махане на рамките, измитане и измиване на стъклата, подхранване и поливане на разсадите при нужда.

Преди изнасянето на разсадите на постоянно място се извършва калаяването. Това трае 10-12 дни. Парниковите рамки се оставят през нощта малко повдигнати. Отворът постепенно се увеличава, докато през последните нощи се махнат напълно.

Друго важно мероприятие, което успешно се прилага е борбата с болестите и неприятелите по растенията. Доматите се пръскат 7-8 пъти с 1 на сто бордолозов разтвор. Прилагането на всички тези мероприятия осигури среден добив на домати за износ по 5700 кг. от декар.

Този комплекс от мероприятия кооператорите от зеленчуковата бригада продължават и през настоящата година, за да се осигури по-голямо преизпълнение на плана.

Косю ГЪРБОВ
участков агроном

ПРОЛЕТТА идва. Нейният топъл лъх се чувства в тук в долинката, където е фермата на Александроските свине. Върбите са напълнили, а мътното поточе се мия в обраслите с миналогодишни камъни брегове. Скоро ще разтвори листенца и люцерната на прилека отсреща.

Люцерната... Колко много прилича тя на четирицата детелина? Така говорят и стотонниците Петко Трифонов и Андрей Хубанов. Ето там чераха косите. От косите падаха и след час в откритите боксове свине се втурваха в лакова надпревара.

Излиза старата дума свинар. Сега това е труд като всеки друг, професия, която може да те направи уважаван човек на нашите дни. Свиневодите от Александрово сами най-добре биха ви казали това. Новите просторни домове и дворчетата с цветни градини и без техни думи са достатъчно потвърждение.

Но нека напомним и към

свиневодите. В стаичката на гледачите е топло. Отвън прещипва мартенското слънце, а вътре лъчка весело бумти. Обедът е приготвен. Петко Трифонов протреща ръка към книгите на масата. Дълго разлизва и препрочица нещо. За малко ще си почине, че пак... Грубите ръце държат книга! Да! И тази професия иска знания.

Цяла наука е храненето.

СТОТОННИЦИ

Дневен режим, чистота и сън. 1850 усоеви свине — 100 тона и 606 килограма — 480 грама среднодневен прираст. Цифри... А зад тях ранни утрини... скреж тежи по клонките на дърветата, за да пламне от изгрева като вълибещи диаманти. Студ под нулата. Но краката бързат по тесната партина. Обед. Гърбът боли. Умора се разлива по цялото тяло. Вечер синкавият здрач се отапя в долинката. Едри снежни парцали замреж-

ват сивото небе. И отново не отпъкната пяртина.

В тетрадка с малко едър почерк е вписано — 1 януари 689 бр. — 525 прасета и 75 майки за еднократно оправане. Като че ли няма записана подготвителната група... н... има я... Единствено тя кара да се мръщи отговорничката на фермата. Малките, не свикнали с твърдата храна върчат телото. Това се отразява на общия прираст.

100 тона преддено месо и всеки килограм струва на стопанството 56 стотинки. Ето зад

каково е скрита прозата на напрегнатите дни, седмици, месеци...

Тръгват си. Отново погледите под навесите. Приятно е да виждат и тук чистота. Боксовете са сухи. Само от автоматичните помпи пръскат ситни капчици.

Така е, когато пипат ерижливите ръце, същите ония, които по време на кратките почивки прелихват книги.

Валентин АНТОНОВ

За по-пълно задоволяване потребностите на трудещите се

Представителите на 107 000 членове на потребителните кооперации з нашия окръг завчера се събраха в Горна Орховица, за да отчетат резултатите от своята дейност през изминалата година и да набележат мерки за нейното подобряване в бъдеще. Потребителните кооперации изцяло организират и извършват търговията в селата и голяма част в градовете. През последните години благодарение икономическото укрепване на кооперативните стопанства значително се разви и техният стокооборот. Измени се неговата структура. Селското население вече стана купувач на редица стоки, които по-рано се смяташе, че се пласират само в градовете. Докато в 1960 г. в селата на нашия окръг са продадени само 7 телевизора, през изминалата година техният брой

стигна 1565. За 4 години селските потребителни кооперации са продали 11 000 радиопарцала, хиляди перални, стотици хладилници и др. Само през 1964 година на селското население са продадени мебели за 5 500 000 лева. Увеличени са и продажбата на строителни материали.

Стопанският подем в селата се отразява и на дейността на Окръжния кооперативен съюз. През отчетната година той реализира надпланов стокооборот за близо 400 000 лв. Обществено хранене, изкупуването, производствената дейност също така значително се развили. Само от изкупуване на селско-стопански излишъци от коопе-

раторите, потребителните кооперации осигуриха допълнителни доходи за 10 960 000 лева. Беше реализирана чиста печалба 2 404 000 лева.

Наред с хубавото потребителните кооперации допуснаха и слабости. 13 от тях не изпълниха плана за търговията на дребно. Проверките са установили, че има магазини, в които не са доставени необходимите стоки, въпреки че тях ги е имало в складовете. Не се е разполагало и с кухненската продукция. Това е една от основните причини 28 кооперации да не изпълнят плана си за общественото хранене. Асортиментът на разхладителните на-

питки, сладкишите и закуските е все още беден, а и качеството не е добро.

В изказванията на делегатите и решенията, които те взеха по-нататъшната работа на Окръжния кооперативен съюз пролича загрижеността и стремението да се развие социалистическата търговия, да се организира потребителското търсене на населението да се предлага по-разнообразни и качествени стоки. Делегатите препоръчаха за в бъдеще всички начинания, които се правят както в търговската, така и в производствената дейност да бъдат обмислени добре. По такъв начин работниците от потребителните кооперации в окръга ще могат да участват с по-голям дял в национален доход и в по-пълното задоволяване потребностите на трудещите се.

Сорта Марибо П—А—1 засяхме на дълбочина 4—5 см, тъй като пониква по-бавно, а почвената извърхност през пролетта бързо изсъхва и семената може да не поникнат. Останалите сортове засяхме на дълбочина 2 см. Посевната норма за обикновените семена е 2 кг, а за тези, които бяха сгментирани — 1.500 кг.

Голяма трудност срещнахме при сеитбата на семената от сорта Марибо. Наложих се да поставим допълнително още по един сеяч, който да следи и избутва семената от семенопроводите. Сеитбата извършихме при междуредово разстояние за поливни условия — 50 см, тъй като очаквахме да разреждането, която да работи на същото междуредово разстояние. Заслужава да се отбележи, че сеялките, с които извършвахме сеитба на захарното цвекло не дават задоволително качество на сеитба. За новата технология на цвеклопроизводство е необходимо да се внесат и доставят сеялки, които ще извършат прецизна сеитба. Това по-късно ще реши всички мероприятия до прибирането.

Разреждането е едно от най-важните мероприятия

Грижите по захарното цвекло, от поникването до прибирането, се свеждаха в следното. Първо ние отделяме голямо внимание за на времето разреждане. Отстраняването на излишните растения дава възможност на останалите да се разпределят правилно върху хранителната площ. От това зависи и величината на добива. При разреждането се стремим да постигнем такова разположение на растенията, което да гарантира гъстота на посева — 10-12 хиляди в декар. Обикновено при разреждането се провежда като самостоятелно мероприятие. За улеснение на кооператорите перпендикулярно на посоката на отбита минаваме през посева със

Всяка копан дава по един тон повече

Захарното цвекло реагира много добре на окопаването. Нашите стари цвеклопроизводители казват: „Всяка копан дава по един тон цвекло повече“. Това е доказана истина. Посредством окопаването се унищожават плевелите, запазва се почвената влага и се създава благоприятен температурен и въздушен режим в почвата.

Броят на окопаванията зависи от степента на заплевелеността на посева. Ние, обаче, никога недопускахме да се развият плевелите. Окопаването започваме непосредствено след разреждането. Минималната година окопаване пет пъти с машини и извършихме едновременно с машини и ръчно плевене, което се наложи за отстраняване на плевелите между растенията. За първото окопаване, когато растенията са още малки, неукрепнали и съществува опасност да се заринат, приспособихме защитни дискове на култиватора, които много добре изпълнява предназначението си. Това може да се направи във всяка работилница на ТКЗС, а

нето на културата да се извършват механизирани.

Като правило, сеитбата при нас винаги завършва за 3 до 5 дни. Веднага след засяването вадиме, с което се уплътнява повърхността на почвата, предпиква се приток на влага при сеитбата и се осигурява бързо и дружно поникване. Ранната, много ранната сеитба винаги е стояла като задача, с която разрешаваме опазването на цвеклото от вредители, както и използването на зимната влага. Поникването на семената улесняваме и с разкисване на почвената кора с ротационна мотика, трелена от бавно движещи се трактори 5-6 дни след сеитбата. Това мероприятие при нас не винаги се прилага, тъй като почвите при нас са структурни и не образуват почвена кора след дъжд.

Сортът Марибо поникна 4-5 дни след останалите сортове, но веднага след поникването се разви бързо и надмина другите. Освен това той се оказва и по-устойчив на болести, но е много крекък и от проливни дъждове част от растенията пропадат.

Заведовидна ротационна брана. Страхът от повреждане е неоснователен. При прореждането се стремим да оставим най-силните растения. При разстояние между редовете 50 см, растение от растение в реда оставяме на 18-20 см. С това се осигурява хранителна площ до 800 кв. см.

Разреждането на захарното цвекло трябва да се извърши в ранните фази на развитие, на двата същински листа. Всяко явяване води до изтегляне на растенията, вследствие на което добивът и захарността намаляват. За тази година всички мероприятия, включително и разреждането, ще проведем механизирани.

оше по-добре е, ако се извърши колективна поръчка за всички стопанства, което ще излезе сравнително по-евтино.

Практиката показва, че ние трябва да приспособяваме и да нагаждаме нашата съществуваща техника, без да чакаме да дойде нова, подобрена. За окопаване използваме изключително самоходни шасита с навесен култиватор, като ги удължихме и вместо 6 окопават 9 междуредия.

Валежите в нашия район, особено през месеца на усиленото нараване на кореноплода са недостатъчни, за да задоволят нуждите на цвеклото от вода. Това при нашите условия налага да извършва напояване, което е най-мощното средство за увеличаване добивите. В първия период на растежа до юни, захарното цвекло изразходва сравнително малко вода. През втория, обаче, когато става усиленото нарастване на кореноплода, се чувства най-голяма нужда. Критичният период за растежа на захарното цвекло по отношение снабдяване-

то с вода е през юли и август. Цвеклото трябва да се полива 3 до 5 пъти. Броят на поливките зависи от времето, от вегетацията, а също и от почвения тип. През 1964 г. на цялата площ от 1700 декара ние проведохме две поливки. За повече нямаше нужда. На посева беше осигурена оптимална влага за развитие. Почти на цялата площ от напояването захарно цвекло приложихме дъждоване и на съвсем малка част поливахме браздово. За една поливка даваме от 60-70 куб. метра вода на декар. Трябва да кажем, че високите добиви, които постигаме всяка година са немислими без напояване.

Нищо не е за подценяване

Дали ще бъде осигурен нормален посев върху много зависи и от извеждане на борбата с болестите и неприятелите. Срещу хоботника ние за първи път използвахме хепталхор, с който предпазихме третирахме семената в доза 1 кг на сто кг семе. Така при поникването, в най-уязвимия стадий, растенията бяха запазени. След прореждането извършихме пръскане с дедрин в доза 0.300 кг на сто литра вода. Срещу Церкоспорозата върху всички площи, още при първата поява на петна, напръскахме с меден оксидорид по 3 кг на декар, като използвахме пръскачки ОНК, тъй като не ни се предостави самолет. Особено голямо поражение върху листната маса нанасят листните въшки и зелената ношенка. Срещу тези вредители ние не извеждаме правилно борбата, което предизвиква вторичен растеж на листна маса. Така кореноплодът изразходва хранителни вещества и в крайна сметка се намалява добивът.

През 1964 г. нашето стопанство предаде на Държавния захарни заводи — Г. Орховица 9 234 000 кг цвекло, срещу което получихме основна цена 180 000 лева, захар 110 800 кг и премия за преизпълнение на плана 62 000 лева. Или общо, без рязанките и меласата, доходът от цвеклото е 390 000 лева. Бруто доходът от един декар захарно цвекло възлиза на 229 лева, а разходите по отглеждането на един декар са 53.20 лева, от които за труд — 46 лв. и материални разходи — 7.20 лв.

Осъществяването идва главно от голямия разход на труд. За това говорим и себестойността на 100 кг продукция, която е 0.89 лв. На един декар са изразходили 9.8 човекодни. Но ако съпоставим това със съответното на чистата продукция при основните култури, ще видим, че при високи добиви захарното цвекло е рентабилна култура. От нея ние можем да вземем повече, като произведеме единична продукция с най-малко разход на труд и внедрим новите прогресивни методи, съчетани с опита на знатните светски цвеклопроизводители.

Кирил ПОПОВ
гл. агроном на ТКЗС в с. Ореш

Първите успехи за годината

Движението за комунистически труд става все по-масово и сред работниците от потребителната кооперация „Седми септември“ в с. Константино. Резултатите от него се отразяват и на икономическите показатели от дейността на кооперацията. Досега нейните изкупци са изкупили близо 2000 лънца над предвидените в тримесечния план. През първите три месеца от годината план за изкупуване на южия, вълна, близо 84 на сто от годишния план за птичето месо вече е осъществено.

Хубави успехи в съревнование то постига и институтът на червения паспорт на трудовата слава на Юргена Георгиева, Петър Грънчаров, Иван Никол и други.

Ст. Стойков

Пролетно оживление

В овоцните градини на ТКЗС Елена настъпи пролетна шетня. Хубавите слънчеви дни кооператорите използват за почистване и пръскане на овоцните насаждения. Досега са напърскали около 3000 броя сливови дървета. Едновременно с това бригадите в Блъскови, Бадевци, Средни колиби и Разпопови са започнали и сеитбата на овеса и фия. Към 17 март засетите площи възлизат над 600 декара. На първо място е бригадата в Блъскови, която още на 18 март приключи със сеитбата на овеса.

Трудоловните кооператори полагат грижи и за есенниците. С амониева селитра торят всички бригади в района на стопанството.

От началото на годината досега по блоковете са извозени над 1500 тона оборски тор.

Кирило Василев

в. „БОРБА“

Др. ВЕЛЕВ

Тази чест ме задължава

В СМЪЛЧАНАТА студентска нощ над притихналото село долита бумтени на трактор. Две младежки очи се взират в безкрайно дългите бразди, осветявани от фаровете. Две токущо укренили ръце въртят цяла нощ волана.

Така започна замяната в професията на тракториста Георги Алексиев от село Страхилово. След като завърши машинно-тракторното училище в село Златарица и отби военната си служба той отново е на трактора все с преизпълнени планове и отлично качество.

— За Георги умора няма — казва тракторният бригадир Христо Денев. Дисциплиниран

и точен, винаги изпълнява всички задължения. Изпълнителен и отзивчив.

Георги беше на работа, Майка му заговори за неговата отзивчивост. Потвърди думите на бригадир.

— Беше орал цяла нощ, Върна се и заспа. Не минаха два часа и нжко повика Георги. Трябвало да замести болен другар. Искаха да не го будят, но той skoчи и почна да обхваща ватенката вместо панталона. Стана ми жално.

— Остани, поспи си — молех го.

— Нашата работа е такава, че не чака много, много да почиваме. Щом свършим — тогава.

От тежката машина премина

на новия бързоходен трактор. И отново на кормилото, Извозване на зелена маса за силажирне, извозване на захарно цвекло, оборски тор и бали до късна есен. А през зимата — обслужване на фермата. Хората всеки ден срещат зеления трактор с ремарке и затора не се изненадаха, когато чуха, че Георги е удостоен с паспорта на трудовата слава.

Той беше порумянял от радост и възхищение. Щом срещна усмихнатите погледи на другарите си, успокои се и каза:

— Благодаря ви, другари, тази чест ме задължава още много.

Другарката на Георги и двегодишната му дъщеричка се радваха. А от очите на майката му капеха сълзи, сълзи от радост.

Иванка ТРИФОНОВА

Човек за човека

Монотонният напев на станете бе затихнал преди да започнат работата работниците и работничките от бригадата „Тяко“ при цеха за жагардова тъкан на Промисленния комбинат в гр. Елена. Всички се бяха събрали в чистотното отделение, Иван Лазаров, бригадирът, четеше писмото от заболелия тежък другар Ненчо Мандров. На момента гласът му заглъгваше от възхищение. С проследени очи бяха не само жените, но и другарите му, с които Ненчо работи повече от 7 години. Качественият в бригадата, носител на званieto „Най-добър професионалист“ Ненчо Мандров заболел и ето близо месец е на лечение в ИСУЛ — София.

В своето писмо Ненчо благодареше от сърце на другарите си за голямото внимание към него, за писмото и изпратения му от бригадата колет. „Голяма е радостта ми — пише Ненчо, — че бригадата ни е удостоена със званieto „Бригада за комунистически труд“. В последните редове Ненчо пише, че със здравото вече е добре, а щом се завърне отново ще застане зад своя стан, че бъде сред тях, които не го забравиха в най-тежките дни на живота му.

К. Василев

ЧЕСТНОСТТА КРАСИ

Това се случи неотдавна. Хубав неделен ден. На разходка съм с една моя приятелка. Но ми се случи голяма неприятност — загубих си ръчния часовник. Просто не съм усетила, че е паднал. Търсих го, но напразно.

После разбрах. Намерила го Кристина Ангелова Георгиева — студентка във ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново и го е предала на Народната милиция.

Нямам думи, с които да й изкажа моята благодарност. Розка Цв. Димитрова

ПРИЯТЕЛИ

Читалището в Кесарево става уютен дом, където редовно се срещат двама добри приятели — съставят на Великотърновския театър и винаги заемащите до последно място читалищен салон посетители от селото.

„Дъщерята на Калояна“ припомни нашето минало. Мария Симова постави чрез „Необикновен процес“ несполуките във възпитанието на младия човек. После на нашата сцена с „Доктор Англия“ беше в произведена трагичната съдба на бившите английски бойци против немската армия.

На 14 март 1965 г. театърът отново ни посети. Този път нашите гости ни принудиха да се смеем. Бранислав Нушич с едно „Съмнително лице“ весели в продължение на повече от час и половина преизпълнения салон.

При всичките си посещения играта на актьорите оставаше хубаво впечатление.

Димитър Ст. Иванов
с. Кесарево

БРАВО, МАЙСТОРИ!

Новината за откриването на новия щанд „Колбаси и деликатеси“ в мецанина на ЦУМ — София не беше голямо събитие. Но рещих да видя щанда и да си направя покупки.

Топло и шумно. Богата изредба, изобилие от лакомства. Не беше трудно да открия новия Великотърновски щанд. В двесте му страни, над витрините, големи снимки с изгледи от престолната ни старинна столица.

За минутка продавачът бай Марин Цонев излезе до канцеларията като се извини учтиво. На кого? На мен! Непознатия купувач! Благодарих му в мислите си. И, като се върна,

П. Узунюв
ул. „К. Величков“ 85 —
София

По верен път

И тази година самодейният театрален колектив при читалището в с. Кавлак зарадва своите почитатели с нова постановка — „Левски“ от В. Мирчовски. След дълъг и упорит труд, благодарение на отзивчивостта на самодейците и подкрепата на обществеността, най-после завесата се отвори. Страхът пред неизвестната оценка на публиката изчезна още при отварянето на завесата.

Първото представление вдъхна вяра на колектива. Заредиха се представления, след представление. Гостуване в Ново Градище, Антоново, Владислав, Асеново, Мирово, Балканци. . . Привечер каминионът напусна селото и поема по шосе в района. Бучи той по нагорнището, а под брезента се разнася весела песен! Пее Тинко, припеват му всички, а вятърът бури лицата със своите ледени пилали. Осем пъти се вдига завесата, осем пъти зрителите се срещнаха със безсмъртните герои от нашата борба против петковския поробител. . .

Целта на ръководството на

колектива е да се посетят още села, да се срещнат със своите приятели и обменят опит в практическата работа над спектакъла. Наближават празниците на самодейното театрално изкуство, а дотогава те ще натрупат богат сценичен опит и ще вложат всички сили за достойно представяне на местните празници.

„Развълнувана съм от вашата игра. Желая ви още по-големи успехи в театралното изкуство. Каним ви да дойдете пак!“ — пише една девойка от с. Балканци.

Те ще отидат пак. Ще отидат там, където вече ги очакват, където им вярват. . .

Много добро е постигнатието на Георги Панайотов в образа на В. Левски. Той е постигнал не само външната прилика в образа, но и дълбоко навлязъл в самата същност на своя герой.

Добре е намерена атмосферата в масовата сцена при полагането на клетвата, диалога между Левски и Тевек бей и други.

Хубанов

ИНИЦИАТИВА Е НУЖНА

През нашето с. Върбица минава р. Янтра. В миналото бреговете и околностите ѝ бяха заселени с върби, тополи и други дървета.

От година на година, обаче, гни дървета се секат и унищожават безразборно. Измени се и видът на землището, а в същото време липсват дърва за отопление. Това се отнася не само до нашето село, но и за редица други селища, намиращи се край реки и дерета.

Вярно е, че преди няколко години в местността „Коджакум“ от учениците бяха посадени няколко хиляди тополи. Те израстваха и вече стопанството ги сече и използва за различни цели. Но всичко това е съвсем недостатъчно.

Какво е необходимо? Нужна е, преди всичко, инициатива. С трудът на учениците, а така също и на стари опитни хора сега през пролетта може да се направи много. И не само през тази пролет, но и през следващата. Биха се заселили много неизползувани, пустеещи места.

Димитър Габровски

Тържество за Дравската епопея

В четвъртък вечер в салона на Дома на Народната армия се събраха много бивши участници в боевете при Драва, граждани и курсанти от ВНВУ „В. Левски“ във Велико Търново.

Спомени за героизма и храбростта на българските войни в епичната битка разказа запасният генерал-лейтенант Трендафилов, бивш командир на Танковата бригада в първата фаза на Отечествената война и на Четвърти армейски корпус по време на втората фаза.

Кратки спомени разказа и запасният медицински капитан Иван Н. Тумбев, който по време на Отечествената война е бил адютант на дружина в

състава на 31 и 57 пехотни полкове.

Писателите Иван Милчев, лауреат на Димитровска награда, Величко Нешков, Димо Арабаджиев, Недялко Месечков и Димитър Ненчев, повечето от които са участвували в Отечествената война, четоха свои творби.

Спомените на двамата командири и писателите бяха изслушвани с голямо внимание от присъстващите. Тържествена вечер, посветена на 20-годишнината от Дравската епопея, завърши с концерт на духовния оркестър на ВНВУ „В. Левски“ под диригентството на майор Палазов.

пълно и общо разоръжаване. Но това не може да се постигне само при добра воля на една страна. Необходимо е преди всичко да се премахнат огнищата на напрежение и война, които империализмът поддържа в различни точки на земното кълбо.

И заслужено място в разговора между Громико и Стюарт заема разширяващият се конфликт на Индокитайския полуостров, предизвикан от агресията на САЩ в Южен Виетнам.

В качеството си на съпредседател на конференцията за Индокитай през 1954 година Съветският съюз неведнъж е посочвал, че причина за настоящото напрежение във Виетнам е грубото потъпкване на женевските споразумения от страна на САЩ и тяхната въоръжена намеса в работите на виетнамския народ. Тази позиция бе отново потвърдена преди три дни, когато на посолството на Великобритания в Москва бе връчен съветския отговор на английския проект за послание на съпредседателите на Женевската конференция за Виетнам.

Напълно ясно е, че докато Вашингтон продължава пиратските набези над територията на Виетнам, докато засилва и разширява агресията си срещу южновьетнамския народ, не може да се седне около кръглата маса за мирни преговори. Само когато и последният нашественик напусне виетнамската земя, може да се расече докрай гордиевия възел на „мръсната война“ на юг от 17-ия паралел.

И ако, както пишат британските вестници, на разговорите в Лондон не се постига успех, за това носят вина само домакини

Лейбъристкото правителство на думи се изказва за мирно разрешаване на виетнамския конфликт, за свикване на нова конференция за Индокитай, но на дело все още не дава своя принос.

Причините на тази двойствена позиция са ясни. Известно е, че само благодарение подаянията на Вашингтон английската лира може да се спаси наскоро от нова девалвация. Освен това в Лондон много разчитат на подкрепата на САЩ за поддържане английската неоколониалистична политика в Далечния изток и по-специално в Малайзия.

Сега в държавния департамент се мръщят на присъестването на Громико в Лондон и отгъл океана правят всичко, за да не позволят да се получи впечатление, че това посещение може да се превърне в етап към започване на преговори по виетнамския проблем.

Бон в собствената си клопка

ДИПЛОМАЦИЯТА НА БОН показва плачевна некадърност — констатира тези дни вестник „Ню Йорк таймс“. И с пълно право. Западнотерманската външна политика достигна до най-тежката си криза досега, като нейните автори сами се оплетоха в мрежата от машиници, с които искаха да шантажира арабския свят.

Всичко започна, както е известно, с бурния взрив от злоба и страх, избухнал в Бон, когато ОАР покани Валтер Улбрихт да посети официално Кайро. Пуснатите в ход средства за груб ди-

ломатически и икономически натиск не само не успяха да провалят срещата край Нил, но тя се превърна в блестяща демонстрация на мирното сътрудничество, провеждано от двете млади държави — ГДР и ОАР. Не без ирония много западни наблюдатели отбелязаха, че салютът на напите в чест на Валтер Улбрихт възвисти пълния крах на бонската политика в Азия и Африка.

Този крах изненада само късоделите стратегии край Рейн, които, въоръжени с прословутата доктрина „Халшайн“, искат да бъдат считани за единствени представители на целия германски народ. Тази дискриминационна доктрина, създадена, за да изолира ГДР на международната арена, не само не постигна своята цел, но и парализира свободата на действие на федералното правителство.

И вместо тактика на „сплашване на етапи“, която ГФР отначало възприе спрямо ОАР, тя скоро трябваше да се обърне към „отстъпление на етапи“. Бон не само не посмя да скъса дипломатическите си връзки с ОАР след радения прием на Улбрихт на египетска земя, но доказа, че сам се страхува от собствената си доктрина и разкри докрай империалистическата същност на своята политика спрямо арабските страни.

Това даде повод на ОАР и други арабски страни да направят пешенка на „прословутото“ според Бон германо-арабско приятелство. В Кайро, Багдад, Бейрут, Алжир и другите арабски столици си припомниха дългия списък от недружелюбни актове на Западна Германия. Алжирци-

те не са забравили, че Бон помагаше на френските колонизатори във войната срещу тях, че Аденауер поддържаше англо-френско-израелската агресия през 1956 година, нахълтването на американски войски в Ливан и на английски войски в Йордания през 1958 година. А сега стана известно, че ГФР години наред повече от всички други империалистически държави е оказвал и оказва активна военна помощ на Израел, като го превръща в постоянно огнище в Близкия изток.

Що се отнася до „изгодната“ икономическа помощ, с която се хвали ГФР, то, както отбелязват тези дни не един арабски вестник, „Бон не ни прави никакви подаяния“, тъй като отпусканите заеми се покриват от големи лихви. „Дори и самият Ройнхилд с готовност би отпуснал тези заеми, защото те са твърде доходна операция“ — писа един авторитетен кайрски вестник. Така че набеязаните икономически санкции спрямо арабския изток фактически се обърнаха срещу самите им автори.

Вместо да извлекат поуки от своето поражение, западногерманските политики предприемат новотромва стъпка. В решението Бон да установи точно сега дипломатически отношения с Тел Авив се крие онзи политически експлозив, който задълбочава още повече кризата на политиката на ГФР в Близкия изток. Арабските страни недвусмислено предупредиха, че това е нов недружелюбен акт и че те ще скъсат всякакви отношения с Бон, ако ГФР призна Израел.

Е. АЛЕКСАНДРОВ

Разговор край Темза

ТАЗИ СЕДМИЦА английската столица посрещна изтънчат гост — ръководителя на съветската външна политика Андрей Громико. Той отпътува за Лондон, за да се срещне с шефа на Форейн офис Майкъл Стюарт и разговора с него по важни международни проблеми: Виетнам, разоръжаването, германския въпрос, ООН.

Именно животрептящото значение на тези проблеми определя голямата интерес на световния печат към срещата край Темза. Съветското правителство винаги се е ръководило от мъдрия ленински принцип, че всички спорни международни въпроси трябва да се решават не със силата на оръжията, а чрез мирни преговори. Светът добре познава много горбоните и градинни предложения на СССР за разведвяване на атмосферата в света, за ликвидиране остатъците от Втората световна война, за забрана на ядрените оръжия и постигане на

в. „БОРБА“
Стр. 4, бр. 34, 20. III. 1965 г.
Индекс 21 301

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина ще прожектират от 22 до 28 март следните филми: „Девети септември“ — Велико Търново; „Паралел“ — Искра; „Велико Търново: Последна възможност“; „Алеко Константинов“ — Свищов; „Русият и гугутката“; „Анастасия“ — Свищов; „Без любов не може“; „Напредък“ — Горна Оряховица; „Двете роба на Адама“; „М. театър“ — Павликени; „Малка спира“; „Мистър Питкин“; „Хр. Ботев“ — Лясковец; „Любов за една вечер“; „Парижките поайности“; „Христо Ботев“ — Елена; „Център на падателят умрял призори“; „Невероятна история“; „Коста Стоянов“ — Полски Тръмбеш; „Лек живот“; „Тишина“ — I и II серия; профсъюзно кино „Хар Стоянов“ — гара Гор. Оряховица; „Пей земя“; „Диволът и десетте божии заповеди“.

ТЕАТЪР

Държавният народен театър във Велико Търново ще представи: „Тайната на старата къща“ — днес и утре във Велико Търново. „Съмнително лице“ — днес в Дряново, утре във Върбаново. „Добрата стара Англия“ — във вторник в Омуртаз, сряда и четвъртък в Търговище, петък в Пово.

Училищят по танци — във вторник в Троян, сряда и четвъртък — Ловеч.

КОНЦЕРТИ

Утре във Велико Търново ще гостува Тракийският ансамбъл за

песни и танци. Популярният театър — София ще представи „Търбушани мъже“ — във вторник във Велико Търново, сряда — Елена, петък — Горна Оряховица.

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ РФГ
Утре ще играят: „Кърпачев“ — „Етър“; „Локомотив“ — „Светлана“; „Септември“ — „Левски“; „Корбаостроител“ — „Чардафон“; „Спартак“ (Варна) — „Спартак“ (Койнаре); „Добруджа“ — „Сеп. слава“; „Доростол“ — „Чардафон“; „Бенковски“ — „Волов“; „Гант“ — „Миньор“.

ЗОНА „АНТРА“

Днес: „Г. Генов“ — ДЗЗ; Утре: „Академик“ — ДМЗ; Червено знаме“ — Ангел Кънчев; П. Цанков — ЖП делов; „Локомотив“ — „Владислав“; „Раковски“ — „Левски“.

ВЕЛИКОТЪРНОВСКА ЗОНА —

ЮНОШКИ

„Етър“ — „Раковски“; „Локомотив“ (ГО) — „Локомотив“ (Дряново); „Левски“ — Ангел Кънчев; „Академик“ — „Чардафон“.

Малка обява

Продавам мотор М-61—650 ку-бика, износен — 9 000 км. Елена, 8 март '65

Завод за микротелфери

— Горна Оряховица

ПРИЕМА

работници стругари от II до VI разряд.

Постъпване веднага.

Справка: управлението.

3 - 3

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Васил“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24.58, зам. гл. редактор 25.24, отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Нова печат и писател“ 25.27, отдели „Селскостопански“ и „Култура бит. ху-мно и спорт“ 25.08, отдел „Икономически“ — 31.25, Счетоводств. — 32.59; канцелария и фотоапаратни 24.59; коректори и дежурен редактор 24.89.